

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: T/17643/87.

Érkezett: 2005 OKT 18.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
MSZP

**T/17643/47. számú módosító javaslat
kapcsolódó módosító javaslat**

**Dr. Szili Katalin asszonynak
az Országgyűlés Elnökének**

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 94. §-ának (1) bekezdése és 102. §-ának (1) bekezdése alapján az egyes környezetvédelmi és vízügyi feladat- és hatásköröket megállapító törvények szervezet-változással összefüggő módosításáról szóló T/17643. számú törvényjavaslatához a következő, a T/17643/47. számú módosító javaslatához kapcsolódó,

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

A törvényjavaslat 43. §-ával megállapított, a Tvt. 41. §-ának (1) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

43. §

A Tvt. 41. §-ának (1) és (2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek: /

„(1) A tulajdonos, vagyonkezelő, használó köteles tőrni a természetvédelmi hatóságnak, az igazgatóságnak, illetve a természetvédelmi kezelést ellátó szervnek a védett természeti érték[**és**] terület és egyedi tájérték oltalma, tudományos megismerése, bemutatása érdekében végzett tevékenységét, így különösen a természetvédelmi érték és egyedi tájérték megközelítését, bemutatását, őrzését, állapotának ellenőrzését, és a hatósági tájékoztató, valamint eligazító táblák elhelyezését.”

I n d o k o l á s

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (továbbiakban: Tvt.) 6. § (4) bekezdése, illetve e jogszabályhely módosításaként az egyes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi feladat- és hatásköröket megállapító törvények szervezet-változással összefüggő módosításáról szóló T/17643 számú törvényjavaslat (továbbiakban: törvényjavaslat) 32. §-a az egyedi tájértékek

megállapítását és nyilvántartásba vételét a nemzeti park igazgatóságok feladataként határozza meg. E feladatok szakszerű ellátásához elengedhetetlenül szükséges az egyedi tájértékeknek a nemzeti park igazgatóságok munkatársai által végzett terepi szemléje.

A Tvt. 41. § (1) bekezdése módosításaként a törvényjavaslat 43. §-a védett természeti érték és terület esetében írja elő a tulajdonos, vagyonkezelő, használó számára többek között a nemzeti park igazgatóság e természetvédelmi kategóriák oltalma, tudományos megismerése, bemutatása érdekében végzett tevékenységének tűrését, különös tekintettel ezek megközelítésére, állapotának ellenőrzésére stb.

A Tvt. 6. § (3) bekezdésében szereplő definíció szerint „egyedi tájértéknek minősül az adott tájra jellemző természeti érték, képződmény és az emberi tevékenységgel létrehozott tájalkotó elem, amelynek természeti, történelmi, kultúrtörténeti, tudományos vagy esztétikai szempontból a társadalom számára jelentősége van”. E definíció a Tvt. 41. § (1) bekezdésben jelenleg, illetve a törvényjavaslat 43. §-ában szereplő „védett természeti érték és terület”, illetve „természetvédelmi érték” fogalmaknál tágabb fogalom.

A jelenlegi szabályozás tehát a kiemelt természetvédelmi oltalom alatt nem álló, nem nemzeti park igazgatósági vagyonkezelésben, illetve használatban lévő területen elhelyezkedő, kiemelt természetvédelmi oltalom alatt nem álló egyedi tájértékek esetében nem biztosítja a jogi alapot a nemzeti park igazgatóságok számára a területre az egyedi tájértékek terepi szemléje céljából történő belépéshez, ezáltal jogszabályban rögzített feladatának szakszerű ellátásához.

A nemzeti park igazgatóságok fent ismertetett, egyedi tájértékekkel kapcsolatos feladatainak teljes körű és szakszerű ellátásához szükséges jogi alap a Tvt. 41. § (1) bekezdésében szereplő felsorolások jelen módosítási indítványban foglaltak szerinti kiegészítésével biztosítható.

Budapest, 2005. október 17.

Devánszkiné dr. Molnár Katalin